

Dobrosława Świerczyńska

"Wiersz polski w "Nauce poezji"
Hipolita Cegielskiego", Zdzisława
Kopczyńska, "Pamiętnik Literacki"
z.4 (1980) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 24/4 (82), 114

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ KOPCZYŃSKA Zdzisława: Wiersz polski w "Nauce poezji" Hipolita Cegielskiego. "Pamiętnik Literacki" 1980 z. 4 s. 93-103.

W artykule omówiono koncepcję wiersza sylabotonicznego wypracowaną w połowie XIX w. przez Hipolita Cegielskiego, niejako w opozycji do (opartej na zasadach wiersza antycznego) teorii sylabotonizmu J.F. Królikowskiego. Cegielski za podstawowy i najprostszy uważa polski wiersz sylabiczny z "rytmem naturalnym", stopień wyższy wg niego to wiersz sylabiczno-toniczny zaś za formę najbardziej kunsztowną uważa wiersz sylabotoniczny. Kwestią zasadniczą całej wersyfikacji polskiej jest czynnik akcentowy. Teoria Cegielskiego była, wg autorki artykułu, nastawiona na przyszły rozwój wersyfikacji polskiej.

BP/82/15

D.Ś.

/I/ ŁEBKOWSKA Anna: Romana Jaworskiego gry z odbiorcą. "Pamiętnik Literacki" 1981 z. 1 s. 3-38.

Autorka szczegółowo omawia kolejne opowiadania tomu "Historie maniaków" z punktu widzenia dialogu z odbiorcą. Pokazuje ewolucję gry z odbiorcą od wyolbrzymienia konwencji młodopolskiej, przez grę różnych konwencji i ich ośmieszenia, po stylizację na prozę z początku XIX wieku. Szczególną rolę pełni groteskowy śmiech - odpowiedź na absurd rzeczywistości.

BP/82/16

J.Z.